

Manželství pro všechny a důchodová reforma. Vláda proti národu a zdravému rozumu. Jiří Weigl odhaluje skutečné cíle progresivistů a globalistů

- CZ24 News | 5. března 2024

ČESKO: V Poslanecké sněmovně překvapivě a ojediněle zvítězil rozumný kompromis ohledně tzv. manželství pro všechny. Ve zkratce - svazky homosexuálů se sice nebudou nazývat manželství, ale jinak se budou těšit všem právům, jako sňatky heterosexuálních osob, s výjimkou adopce cizích dětí. To splňuje všechny racionální argumenty pro odstranění praktických problémů v partnerském soužití homosexuálních občanů při udržení alespoň formálního přirozeného řádu v této oblasti. Zmíněný kompromis nevyvolal žádné nadšení a aktivisté na obou názorových pólech vyjádřili své zklamání.

Daleko hlasitější však byli progresivisté, kteří se netají záměrem poslanecký kompromis zvrátit v Senátu a trvají na popření manželství jako svazku muže a ženy. Ukazují tím, že právě to, nikoliv usnadnění života homosexuálům, je jejich hlavním cílem. Vše, co narušuje, rozbíjí a ničí institucionální a hodnotové základy západní společnosti, je progresivisty nekompromisně prosazováno a oslavováno, vše, na čem náš svět dosud stál a čemu vděčí za svůj civilizační rozkvět, tito extrémisté nenávidí. Rodina, manželství, národ, vzdělání, vědecké poznání – to všechno je předmětem zuřivého ideologického útoku a snahy o degradaci, zničení a nahrazení. Pod záminkou údajné bezbřehé svobody v některých vymezených oblastech je však společnosti vnucována svěrací kazajka netolerantní fantasmagorické ideologie nárokuje si monopol na pravdu, kontrolu nad myšlením i chováním lidí, nárok na jejich permanentní převýchovu podle pokrokářských představ. Homosexuálové, osoby trpící pohlavní disforií, muslimové, dokonce ženy (pojímané jako minorita, byť tvoří většinu populace), jsou pouhý nástroj nové revoluční přeměny světa. Manželství pro všechny v našem Parlamentu je pouze krůček v této svaté válce. Zatím se jim u nás plný průlom nepodařil. Proto tak zuří.

Druhým evergreenem, který zaměstnává naši politickou scénu, je důchodová reforma. Ministr Jurečka prohlašuje, že finišuje s její přípravou. Základní obrysy nyní představil, a hodlá ji diskutovat i s hlavou státu. Má za cíl omezit neudržitelný nárůst výdajů důchodového systému v následujících letech, k čemuž návrh sice směřuje, ale cestami, s nimiž lze těžko souhlasit.

Za prvé se nejedná o žádnou zásadní reformu, průběžný systém se nemění, změnit se znovu mají pouze jeho parametry. Za druhé, návrh místo aby byl založen primárně na motivaci lidí déle pracovat, počítá s administrativním nuceným prodlužováním doby odchodu do důchodu. To se má dít na základě sporné myšlenky uvázat ji na prodlužování průměrné doby dožití, což vyvolá množství navazujících problémů. Ponechme stranou spory o výpočet této veličiny, ale je zcela evidentní, že její prodlužování plně nekoreluje se schopností lidí déle pracovat. Prodlužování doby dožití v dnešní situaci spíše prodlužuje potřebu péče o seniory a zvyšuje náklady na sociální a zdravotní systém. Zdaleka však v potřebné míře neprodlužuje schopnost seniorů vykonávat jejich původní povolání. A tak nastupuje další byrokratická vojna v podobě definování profesí, u nichž bude povolen dřívější odchod do důchodu. Ta se samozřejmě nedá vyhrát. Schopnosti a podmínky každého člověka jsou různé a stejně nelze zabránit různým excesům, opomenutím a tvrdostem při výběru oborů a profesí s přiznanými úlevami.

Rozumný přístup by měl ponechat na posouzení každého jednotlivce, zda je schopen déle pracovat, ale náležitě jej motivovat k tomu, aby se mu práce nad limit 65 let vyplatila. V dnešní demografické situaci, kdy vláda začíná pochybovat o míře celospolečenské solidarity, by bylo vhodné opřít se i o solidaritu v rámci rodiny. Mít více dětí, které by měly povinnost přispívat na důchody svých rodičů, by se mělo vyplácet. Stát by měl svými reformami bojovat proti klesající porodnosti a rozpadu rodiny. Ta vždy byla a měla by znovu být tím prvotním zázemím a záchrannou sítí pro každého jednotlivce a stát by jí měl podpořit. Zatím jsou trendy zcela opačné a ani Jurečkova reforma na tom nehodlá nic měnit.

AUTOR: Jiří Weigl

[ZDROJ](#)